

Sygn. akt VI Ka 766/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2019 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: SSO Tomasz Skowron

Protokolant: Łukasz Mirkowski

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w J.

po rozpoznaniu w dniach: 22 marca 2019 r., 15 kwietnia 2019 r. i 9 maja 2019 r.

sprawy A. M. ur. (...) w J.

s. Z., H. z domu S.

oskarżonego z art. 92a k.w.

z powodu apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 23 października 2018 r. sygn. akt II W 808/18

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec obwinionego A. M. w ten sposób, że uniewinnia go od popełnienia zarzucanego mu czynu;

II. kosztami postępowania w sprawie obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 766/18

UZASADNIENIE

A. M. obwiniony został o to, że :

w dniu 9 kwietnia 2018 r. około godziny 15:03 w M. na ulicy (...), woj. (...), na drodze publicznej, prowadząc pojazd marki C. (...) o nr rej. (...) przekroczył dopuszczalną prędkość o 34 km/h jadąc z prędkością 84 km/h w miejscu gdzie obowiązuje ograniczenie prędkości do 50 km/h/

to jest o wykroczenie z art. 92a kw;

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 23 października 2018 r. w sprawie sygn. akt II W 808/18:

I. uznał obwinionego A. M. winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego wykroczenie z art. 92a k.w. i za to na podstawie art. 92a k.w. wymierza mu grzywnę w wysokości 600 złotych,

II. na podstawie art. 627 k.pk. w zw. z art. 119 k.p.s.w. i art. 118 § 1 k.p.s.w. zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 120 zł oraz na podstawie art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych wymierza mu 60 zł opłaty.

Od wyroku tego wniósł apelację obwiniony. Obwiniony zarzucił wyrokowi obrazę przepisów prawa procesowego mających wpływ na treść orzeczenia a mianowicie:

- art. 5 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 8 k.p.s.w. poprzez wydanie rozstrzygnięcia bez uwzględnienia całokształtu okoliczności ujawnionych w sprawie;
- art. 4 i 5 k.p.k. w zw. z art. 8 k.p.s.w. poprzez nieuwzględnienie wątpliwości na korzyść obwinionego;
- art. 4 k.p.s.w. w zw. z art. 8 k.p.s.w. w zw. z art. 5 § 2 k.p.k. oraz art. 7 k.p.k. oraz art. 82 § 1 k.p.s.w. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez dowolną stroniczą ocenę zgromadzonego materiału dowodowego, ograniczenie postępowania dowodowego oraz rozstrzygnięcie wątpliwości na niekorzyść obwinionego.

Stawiając takie zarzuty obwiniony wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie obwinionego od zarzucanego jej czynu.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja obwinionego zasługiwała na uwzględnienie.

Jakkolwiek obwiniony w osobistej apelacji wskazał naruszenie przez sąd wielu przepisów postępowania to jednak apelacja zarzucała poczynienie przez sąd błędnych ustaleń faktycznych co do prawidłowości dokonanego przez funkcjonariuszy pomiaru prędkości samochodu, którym kierował.

W trakcie kontroli funkcjonariusze Z. L. i K. D. używali radarowego przyrządu do pomiaru prędkości pojazdów o znaku fabrycznym (...), który posiadał świadectwo legalizacji ponownej wydane przez Dyrektora Okręgowego Urzędu Miar w K. ważne do 28 lutego 2019 r. oraz prędkościomierza kontrolnego do pomiaru prędkości pojazdów w ruchu drogowym o znaku fabrycznym (...) model (...), który posiadał świadectwo legalizacji ponownej wydane przez Dyrektora Okręgowego Urzędu Miar w K. ważne do 28 lutego 2019 r. Należy wskazać, iż urządzenia te działały w zestawie, który nie posiadał decyzji zatwierdzenia typu wydawanej przez organ administracji miar.

Sąd Odwoławczy w niniejszym postępowaniu dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu pomiaru prędkości sporządzoną na zlecenie Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze w sprawie II W 540/18. Zakres opinii obejmował te same urządzenia pomiarowe, jak te którymi została zarejestrowana prędkość w niniejszej sprawie tj. radarowy przyrząd do pomiaru prędkości pojazdów o znaku fabrycznym (...) oraz prędkościomierz kontrolny do pomiaru prędkości pojazdów w ruchu drogowym o znaku fabrycznym (...) model (...), oba te urządzenia działały w zestawie w tym samym radiowozie policyjnym, tj. A. R. nr VIN (...).

Jak wynika z opinii biegłego przyrządy (...) oraz (...) uzyskały decyzję zatwierdzenia kolejno typu (...) w dniu 22 czerwca 2006 r. (zmienioną w dniu 30 kwietnia 2012 r. decyzją nr (...)) oraz nr (...) w dniu 1 marca 2006 r. (zmienioną w dniu 21 lipca 2006 r. decyzją (...)). Powyższe decyzje upoważniają do używania wskazanych urządzeń wyłącznie jako samodzielnych przyrządów do pomiaru prędkości wobec czego ich użycie w zestawie nie było dopuszczalne w świetle obowiązujących przepisów. Należy wskazać, iż powyższy zestaw nie posiadał również zatwierdzenia typu Głównego Urzędu Miar.

Ze względu na brak wymaganych zatwierdzeń Głównego Urzędu Miar dla działających w zestawie przyrządów (...) oraz (...) nie jest możliwe (jak stwierdził biegły w swojej opinii) uznanie wyników pomiarów prędkości dokonanych za ich pomocą za wiarygodne, dlatego czynienie ustaleń faktycznych na ich podstawie jest niedopuszczalne. W efekcie nie jest możliwe jednoznaczne stwierdzenie, iż obwiniony dopuścił się wskazanego czynu gdyż nie dających się usunąć wątpliwości nie można rozstrzygać na niekorzyść obwinionego – art. 5§2 k.p.k. w zw. z art. 8 k.p.s.w.

Wobec powyższego zaskarżony wyrok należało zmienić i uniewinnić obwinionego od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Zgodnie z treścią art. 632 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 119 k.p.s.w. kosztami postępowania Sąd obciążył Skarb Państwa.